

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9234 af 15/07/1993 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-57-93 om udmåling - hjælpemiddel - tetraplegiker - medhjælper til rådighed - transportbehov - bil

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 30574-91

Ankestyrelsens principafgørelse O-57-93 om udmåling - hjælpemiddel - tetraplegiker - medhjælper til rådighed - transportbehov - bil

Resume:

Ved bevilling af støtte til bil til en ansøger, der på grund af sit handicap altid havde en medhjælper til rådighed, der ville kunne føre bilen, kunne der ikke lægges afgørende vægt på ansøgerens ønske om støtte til bil, som han selv kunne føre.

Ankestyrelsen lagde til grund, at han havde fået støtte til den billigste og bedst egnede bil til afhjælpning af sit transportbehov og lettelse af den daglige tilværelse, selvom han ikke selv kunne føre bilen.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

29-05-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992 - § 58, stk. 3

Sagsfremstilling:

En 36-årig enlig mand, som var tetraplegiker som følge af en ryg marvslæsion efter en arbejdsulykke i maj 1990, søgte om støtte til bil, han selv kunne føre.

Han var permanent kørestolsbruger og modtog højeste førtidspension og plejetillæg samt havde døgnhjælp efter bistandslovens § 48, stk. 4.

Han havde været til afprøvning hos PTU, der havde vurderet, at han selv kunne føre bil med krav om særlig indretning som angivet af Statens Bilinspektion.

PTU havde herefter som den billigste og bedst egnede kassebil, som opfyldte dette krav, anbefalet en Ford Transit Van GL Benzin med automatisk transmission, forhøjet tag, M1 udstyr og enkeltsæde foran. Denne bil kunne indrettes således, at den både kunne føres af ham selv og hans hjælpere.

Kommunen havde indstillet udvidet støtte til køb af en Fiat Ducato 10 Kombinator med særlig indretning, som ikke kunne indrettes, så han selv kunne føre bilen. Denne løsning var ca. 200.000 kr. billigere.

Nævnet tiltrådte kommunens indstilling. Sagen er blevet behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt udvidet støtte til bil efter bilbekendtgørelsens § 6 med særlige indretninger skal ydes i et sådant omfang, at det gør ansøgeren i stand til selv at føre bilen, eller om støtte kun skal ydes i et sådant omfang, at det opfylder ansøgerens behov for at færdes, når tilstanden i øvrigt er den, at ansøgeren ikke på andre måder er selvhjulpne, og som følge heraf har fået bevilget døgnhjælp efter bistandslovens § 48, stk. 4.

Afgørelse:

Ankestyrelsen lagde til grund, at ansøgeren på grund af sit handicap og nedsatte funktionsevne altid havde en medhjælper til rådighed, som ville kunne føre bilen, og at den bevilgede bil under hensyn hertil var den billigste og bedst egnede bil til afhjælpning af hans transportbehov og lettelse af hans daglige tilværelse.

Ankestyrelsen fandt således ikke at kunne lægge afgørende vægt på hans ønske om støtte til en bil, som han selv kunne køre, en løsning som efter det oplyste var væsentligt dyrere.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.